

מסורת הש"ס

(א) [נכר לקחן קלו, ובעיבורין
קב: קב, (ב) סוף ל"ב
(ג) ספחים סו, טט: ויחזות ד.
(ד) סוף ל"ב
(ה) יחזות ד, חלין קרב, פ"ט
(ו) [גזיל דטיושא פ"ין כערוך
ספירוש] (ז) חלין קרב
(ח) יחזת פ"ה, (ט) [נכסיה
השחור] (י) לעיל חט
(כ) [נכסיה: נג: לעיל חט.
וסיג:] (ל) [נכסיה:] (מ) כספיה:
גרים, (נ) כספיה: חילה,
(ס) סוף, (ע) [גזיל שחור:]
(פ) [גזיל פליה:]

תורה אור השלם

1 לא תאכלנו כל ונבלע
לגוי אשר בשעריך ותנהג
ואכלנו וז' מצינו לנבירי כי
עם קדוש אהיה לך אלהיך
לא תכשל גוי בחלב אמה
דרבס די כח
2 שש אנכי לעל אמרתך
במורע ששל רב
תחלים קיש קשב
3 וישמע משה את הבע
למשפחתו ויש
בכה אהליו ויש את
לפתח אהליו משה יד
מאד אהליו משה יד
במביר י
4 אם תשכבון בני שפתים
בכפי יונה נרעה בכסף
ואברותיה ביוקרית חסדי
תחלים חסדי

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ל"ה ומשני וכו' ואמאי קרי לזו: (ג) תוס' ל"ה ר' אליעזר וכו' וזו הו' כמות. ג"כ עי' בספר המלחמה דף ק"ז ע"א: (ד) בא"ד מדי למחר המלחמה. ג"כ עי' בספר עירובין דף קנ ע"ב בחוספות ל"ה מה ל': (ה) ל"ה ט"ט וכו' וכן אחריו במדרש רש"י אברהם:

גליון הש"ס

גם בשלמא דא חזרי עין
תשובה הראית חיל סר
סיון תוס' ד"ה דבי
אליעזר דבי ר' אב' וביאור
הדיוק. עין לעיל דף נד
ע"ה תוספות ד"ה אלל אלס
בא"ד כדי למדח המצות
עין מירוצין ע"ה ק"י
תוס' ד"ה סא ל'.

רבינו חננאל

פרק השקט עשר
רבי אליעזר אומר אם
לא הביא כלו מערב
שבת מכיאו מילה מגולה
ובו. ואיפסיק לו האי
קמפו ר' אליעזר אומר
מכיאו מילה משום חכוי
מצוה הוא. או משום
שלא יתחדשו שהראי
הפציו מומים. לסיק
מגלו שראו ים סין
של מצוה הוא. ופשוטא
למשום חכוי מלאו הוא,
הימא דליקא מכוה. ורבי
אביינן לו האי תנא? אמר
דתנן כשתתראו את הנהר
רבי אליעזר נוהגים
הימא כסכוה מכיאו אותו
(סכמוה) מומיה ע"פ דרש.

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי, חזמל גמול את המיתוק.
וקאי מחמתיהן דפרקין דלעיל דסליק מיינה וכל זכרי מילה
עושין שבת: **מגולה**, בפני הכל ובגמרא מפרש אחאי מנריך ליה
לגלייה: ובסנהדרה, שגורו ארמאסיהם על המילה: **מכספו ע"פ עדים**.

רבי אליעזר אומר אם לא הביא כלי מע"ש מביאו בשבת מגולה ובסכנה מכסהו ע"פ עדים ועוד אמר ר"א כורתים עצים לעשות פחמין לעשות ס (כלי) ברזל כלל אמר ר"ע כ כל מלאכה שאפשר לעשותה מע"ש אינה דוחה את השבת (ומילה) שאי אפשר לעשותה מע"ש דוחה את השבת: **גמ'** איביעי להו מעמא דר"א משום חבובי מצוה או דילמא משום חשדא למאי נפקא מינה לאתויי מכוסה ע"פ עדים אי אמרת משום חבובי מצוה מגולה אין מכוסה לא אלא אי אמרת משום חשדא אפי' מכוסה שפיר דמי מאי איתמר א"ר לוי לא אמרה ר"א אלא לחבובי מצוה תניא נמי הכי מביאו מגולה ואין מביאו מכוסה דברי ר"א אמר רב אשי מתני' נמי דיקא דקתני ובשעת הסכנה מכסהו ע"פ עדים בסכנה אין שלא בסכנה לא שמע מינה משום חבובי מצוה שמע מינה תניא אידך מביאו מגולה ואין מביאו מכוסה דברי ר"א ר' יהודה אומר משום

שִׁיעֵדוֹ שֶׁאֲחֻמֶּל שֶׁל מִזֶּה הוּא מִבִּי
וְלֹא יִחְשְׁדוּהוּ: כָּלל אָמַר רַע' נִחְלָק
עַל רַע' וְאֶפְסָרֵי מִזֵּהוּ שֶׁאֵין דּוֹחִין
וְהוֹלִי וְאֶפְסָרֵי לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים^(א) וְשׂוֹאֵי
אֶפְסָרֵי לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים^(ב) כְּגוֹן מִלֵּה
עֲמֵלָה שֶׁאִ"ל לֵה לַעֲשׂוֹת דּוֹמָנָה בְּיוֹם
הַמַּעֲמִי וְהִנֵּה שָׁבָת: גְּבִי' עֲטַמָּא
דְּרַע' דְּלִמְרָה מְגוּלָה אֵין מְכּוּסָה לֹא:
מְשׁוֹם חִיבּוּב מִלֵּה: לְהוֹדִיעַ שְׁחִיבָה
מִמְּזוּה עֲלֵיו שֶׁמְחַלֵּל שָׁבָת עֲלֵיהּ: מְשׁוֹם
שֶׁאֵין מְשֻׁדָּרָא. שֶׁלֹּא יִחְשְׁדוּהוּ שֶׁהוּא נוֹשֵׂא
וְשׂוֹאֵר מַפְלִיגוֹ: וְיִסְפֵּא דְּמַמְרִי דְקַמִּי
וְכֻסְבָּנָה מְכּוּסָה עִ"פ עֲדִים וְדִלִי מְשׁוֹם
שֶׁהִשְׁתַּדֵּל הוּא אֵלֶּה יִרְשָׁא מִיַּעֲבִיל אֵין דְּרוֹקָה
מְגוּלָה קֹאמֶר אֵלֶּה מְכּוּסָה עִ"פ עֲדִים
שֶׁלֹּא בְּשִׁמְתָה הִסְתַּכָּה לֹא וּמְשׁוֹם חִיבּוּב
מִמְּזוּה אִלּוּ לֹא דְרוֹק מְגוּלָה דַּעֲמֵימָה
שֶׁהִשְׁתַּדֵּל הוּא וְהִנֵּה מְכּוּסָה עַל פִּי
עֲדִים: אִי אִמְרַם שְׁלֵמָה וְהָרִי וְהָרִי
שְׁפִיר: הֵיטָּן דְּמִיקְרוּ עֲדִים אֵלֶּה
הוּא וְהָרִי מִי מִיקְרֵי עֲדִים אִי־הוּ
לְגַבִּיִּה נִפְשִׁיִּה מִי מִיקְרֵי עֲדִי: וּמְשׁוֹם
שֶׁהִשְׁתַּדֵּל הוּא לְעִיד בְּמָקוֹם אֲחֵר: לְעוֹלָם
הַבָּא עֲדוּת לֹא שִׁיבָה לְדִלְפּוֹקִי
וְהִשְׁתַּדֵּל עֲמֵלָה הוּא וְאֵין כָּאֵן לֹא
דִּינִי מִמְּנוּת וְלֹא דִינִי נִפְשׁוֹת שִׁיֵּהוּ
שְׁמַיִם^(א) וְיִמָּא קְרוּ לֵה עֲדִים דְּלִיבָה
גִּיגִרִי מִילָתָה עִ"י הַשֵּׁי וְשִׁיִּי קְרוּ
עֲדִים בְּעֲדוּת אֲחֵרִיתִי שִׁאֵין נוֹגַע
בָּהּ: לַעֲשׂוֹת כְּרִיב: לִאֲחֻמֶּל שֶׁל מִלֵּה:
אִי אֲוֹלָגִין בְּשֶׁר עוֹף כְּחֵלֶךְ: כְּדִלְקָמָן:
יִרְשָׁא: לִיד עֲשׂוֹת: גְּמָלָר לֹא
הִתְכַּלְּלוּ כִּל בְּנֵלֶה וְנִאֲמַר: בִּזְאוּת
פְּסוּקָה עֲמָנוּ לֹא תִשְׁכַּל גְּדִי מִשְׁמַע
כָּל הַאֲקוֹר מְשׁוֹם גְּמָלָה עֲטֵה צו
אֲקוֹר בְּשֶׁר כְּחֵלֶךְ: שֶׁלֹּא אֲנִי־עוֹ
הִתְכַּלְּלוּ: אֲמִירָה יִחִידָה שְׁקִדְמָה
לְשֹׂאֵר אֲמִירוֹת וְהִיא מִלֵּה שִׁירָאֵל
עֲשִׂין וְשִׁיִּים עֲלֵיהּ דְּכָל שִׁחַר מִלּוֹת
וְאֵין מוֹחִיבוֹת כֵּל שְׁעָה כְּגוֹן שְׁפִילָן
וּמְזוּזָה וְאֵינִים דְּלִינִן כְּשֹׂאֵהוּ בְּשֵׁהוּ
וְעוֹרֹם צִבִּית הִתְרַחֵץ אֵלֶּה ז' מַעֲיָד
עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם כְּדִאֲמַרְיִין בְּמִנְחָמָה
וְדוֹף^(ג): כִּדּוּד שִׁחַר עֲמָנוּ צִבִּית
הִתְרַחֵץ וְנִתְּנָה אֲמֵר אִי לִי שִׁאֵין
עֲרוֹם מִכָּל מִלּוֹת כִּיִּין^(ד) וְנִתְּנָה^(ה)
בְּצִמְלָה נִתְּיִשְׁנָה דַּעְתּוֹ: כְּשֶׁמֶסַח:
שֶׁשִּׁינִן מִשְׁהָה: עַל עֲסָקִי מִשְׁחֻסָּיו:
כְּשֶׁנֶּאֱמַר לֵאמֹר קְרוּבוֹת: מְרוּפָה:
רַפְּרִי: דֹּאֵר יֵאֵר שְׁפִילָן לְרִיבּוֹת
גּוֹץ נָקִי: שֶׁלֹּא יִפֹּחַ: אֲלֵמָה לֹא זִהִירִי
צִבּוֹ וְשִׁמְעִינִן מִינֵה דְלֵה מִקְרוּ עֲלֵיהּ
אֲלֵמָה אֲלִישֵׁעַ לְבָדוֹ: יִקְרוּ: פּוֹרְרִיִ"ל
וְעֵלֶם^(ו) שֶׁלֹּא יִקְרוּהוּ עֲרִבִי נִחַל וְשִׁאֵין
לְבַעֲשָׁר תִּתְּקֵן לֹא נַעֲלֵה^(ז) (מִתְבָּרֵךְ טו):
אֲשֶׁם מוֹחוֹ: שְׁכַנְגַּד שְׁפִילָן: קְסִדּוֹר:
מִמְּנוּת: מְנוּיֹם^(ח) עֲלֵיהֶם: אִי־הָה
נִלְחָמָה בְּחִרְטוּמָה אֵלֶּה כְּנַפְיָה:

קל.

רבי אֵיִיקוֹר אומר אם לא הביא בלי כו' מביא בשבת מנחה.
 ו"א"ת ויביאו המינוק אלל כלי הדששא ליכא חיטור שבת כלל
 דהתי נושא את עצמו וי"ל דקטן צריך לאמו הוא ואחר המילה היה
 צריך להחזירו לאמו וא' הו' כפות (ב) לפי שהוא חולה כדאמרין ביומא

שאלו וגם אמו שהיא מסוכנת מול חלל
ללא אלא החינוך ועוד י"ל כיון דיותר
בזקל יצאו הכלי משיבא החינוך שרי
במראה דלמר פסע אחת שצחו ולא
הביאו אחזל מע"ש והביאו בשבת
שלא ברצונו שהביאו דרך חצרות
וגנות וקפיפות והיו יכולין להביא
דרך ה"ר אלמא דשרי ר"א דרך
ה"ר דה"ר דלוריטול (א) * כדי לומר
המורה דה"ר שישול לעשות [בענין]
ליתא אלא איסורא דרענן:
שש אנב. במדרש (שומר טוב)
למנחם על השמינית כחצי
ההדרש על המילה שהיא שמיני וכן
לחמי (ד) (פ"ה א' כ"ט) וישע אברהם
משה גדול ביום הגמל אח יחזק ביום
ה"ג מל אח יחזק דהיינו ביום השמיני
דמילה כמנין ה"ג. ר"ח: **אמר** היה
בכ"י יונה. הרי שלא מסר עצמו
לומר תפילין הן. רבינו שמואל:
שלא

הסכנה שהיו מביאין מכוסה ע"פ עדים איבער
והוא וחד או דילמא הוא ותרי ת"ש ובסכנה מכסהו
בשלמא הוא ותרי שפיר אלא אי אמרת הוא וחד
עיד במקום אחר: ועוד אמר ר"א: י"ת"ר במקומו של
לעשות פחמין לעשות ברזל בשבת במקומו של ר'
י"ש בשר עוף בחלב לוי איקלע לבי יוסף רישבא
והוא בחלבא לא אבל כי אתא לקמיה דרבי א"ל
ל"ל אתריה דר' יהודה כי בתירה הוה ואמינא דילמא
לילי "רתנן ר' יוסי הגלילי אומר נאמר י'לא תאכלו
וכשל גדי בחלב אמו את שאסור משום נבלה אסור
מזר משום נבלה יכול יהא אסור לבשל בחלב ת"ל
עין לו חלב אם א"ר יצחק עיר אחת היתה בא"י שהיו
בזמנן ולא עוד אלא שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה
המילה ועל אותה העיר לא גזרה: תניא רשב"ג
עליוס בשמחה כגון מילה דכתיב: ישש אנכי עקל
יב עדיין עושין אותה בשמחה וכל מצוה שקבלו
מיוס דכתיב וישמע משה את העם בוכה למשפחותיו
ועדיין עושין אותה בקטטה דליכא כתובה דלא רמו
בן אלעזר אומר כל מצוה שמסרו ישראל עצמן
על המלכות כגון עבודת כוכבים ומילה עדיין היא
השלא מסרו ישראל עצמן עליה למיתה בשעת גזרת
דיין היא מרופה בידם דא"ר ינאי תפילין צריכין גוף נקי
היא אמר אביי שלא יפיה בהם גזרה אמר שלא יישן
ולישע בעל כנפים שפעם אחת גזרה מלכות הרשעה
למניח תפילין על ראשו יקרו את מותו והיה אלישע מניח
ו קסדור אחד רץ מלפניו ורץ אחריו כיון שהגיע אצלו
א"ל מה בידך אמר לו כנפי יונה פשט את ידו ונמצאו
קוראין אותו בעל כנפים ימאי שנא כנפי יונה דא"ל
משום דמיא כנסת ישראל ליונה שנאמר יכנפי
ברותיה בידקק חרוץ מה יונה זו כנפיה מגנות
מגנות עליה: א"ר אבא בר רב אדא א"ר יצחק
ת והביאותו בשבת [דרך גנות ודרך ציצית]
שלא

עין משפט
גר מצודה

א א מ"ב ס"ב מהלכות
מילה הלכה ו פתח פתח
כה עוש"ע א"ח ס"ר פלה
סע"ף ו ועוש"ע י"ד סתמן
רפו סע"ף ב:
ב ב עוש"ע י"ד סתמן רפה
סע"ף יב:
ג ג מ"ר ס"ב מהלכות

לעזי רש"י

פודיי"ר, לתפוצה.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (הש)

[illegible]

(א) נראה דל"ל לאחר כל השבוע
היה ת"ת חזן הלכה כר"א
וכו'.

